

מס. 14 (203)

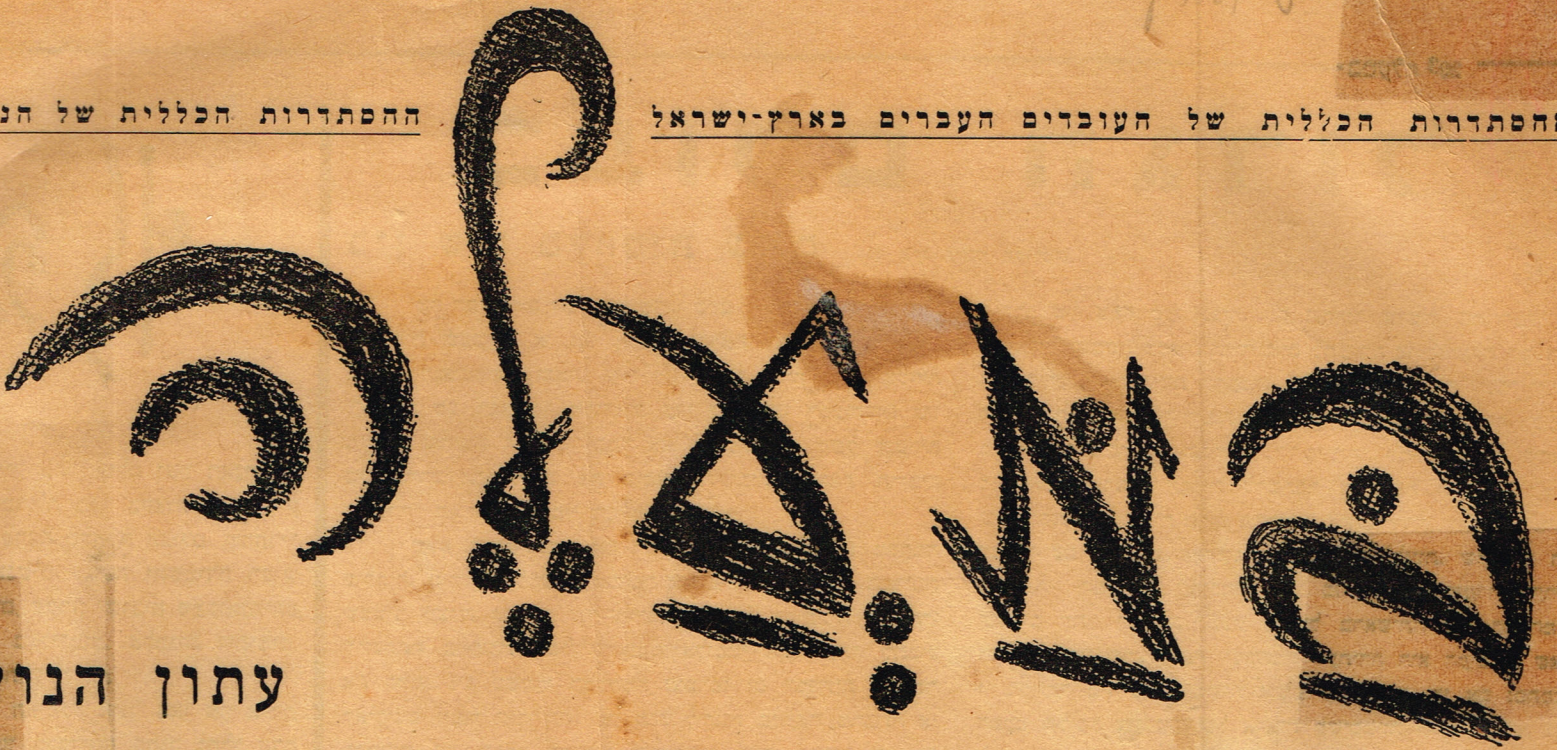
יום ו', י"ט באב תרצ"ט
4 באבגוסט 1939

עתון הנוער העובד

מופיע אחת לשבועים

הכתובת: תל-אביב, ת.ד. 595, רח' מקוה-ישראל 2, "הבית-הכחול", קומה ג', חדר 10

נוסד בשנת תרפ"ו

על מה רצחתם את בני?

(מכתב גלוי ל"ארגון הצבאי הלאומי" הרביזיוניסטי)

הורג את אריה פולונסקי? ככה הכינתם את שדה הפעולה שלכם. ככה גפחתם את ארס השנאה לכל טובי עמנו הישרים והנאמנים. היש בידכם הוכחות נאמנות וברורות להראות לפני כל עם ישראל, לא ברמיזות ובקריצות עינים כפי שאתם רגילים — את הפעולות הנפסדות שעשה בני אריה ז"ל? אני אביו השכול ואני יחד כל הישוב יודעים אחרת, כי בני ז"ל עבד במשטרה עבודת העם, הרגיש כי בעבודה זו ממלא חוב לאומי. בימי הפרוספריטי, בזמן שהרבה מהשוטרים הסתלקו ממשרה זו מפני המש-כורת הזעומה, נשאר בני אריה ז"ל נאמן בעבודתו ובמשכורתו הדלה, אשר מזה צריך היה להפריש עזרה להורים, אף כי היה באפר שרותו להשיג משרה יותר טובה ונוחה כאחרים, כי שמע טוב עברית, ערבית וגם אנגלית — והיה מתרעם על העוברים את משמרתם.

אריה בני ז"ל היה בעל מזג טוב, שונא בצע ואהוב על הבריות. כמה טובות עשה לאנשים, וגם לרביזיוניסטים, שלא על מנת לקבל פרס. מעיד אני שמים וארץ, שהדי במרומים, כי לא נהנה אף פרוטה מכסף וזולתו. מאות אנשים יכולים להעיד שעשה עמהם טובות, כפי יכלתו, בלי שום טובת הנאה, בלי שום אבק תשלום. שונא היה גם באו להודות לו על זה. נסו נא אתם, גבורי הרצח, להראות את ההפך מזה. אף כמלוא הנימה! כותבים אתם שם בעתונכם כתיבה חוצפנית: כי ה"דבר" הקדוש שפך דמעות תנין על רצח השוטר המלשין אריה פולונסקי. למה לא הזכרתם את דמעות "הארץ" ו"הצופה"? ואני מקרב לב כואב מודה לעתונים על הש-תפותם בצערי.

השאלה הזאת מכרסמת בלבי כעש, צעקה גדולה ונוראה מתפרצת ויוצאת מלב פצוע: בעד מה ובשביל מי רצחתם את בני? מדוע גדתם את העץ הרך הזה? מה האשמה מצא-תם בו, כי שפכתם את דמו הטהור? מדוע שברתם את חיינו?

אויה לי, אתם מכותמים את שמו הוד ועוד מתעללים בקרבנכם. ה' אלקים, אל יכופר דמו! אני האב השכול מבנו הנחמד אריה פולונסקי ז"ל.

אפרים פולונסקי

קריית-היים, מנחסיאב

אני שואל אתכם: מדוע הרגתם את בני הקדוש אריה פולונסקי ז"ל? מדוע שפכתם את דמו הטהור לחנם? מדוע פצעתם את לבנו? אנחנו ההורים והמשפחה כולה אחרי הרצח השפל הזה רצוצים ושבורים עד סוף ימינו האחרונים, עד רדתנו ביגון שאולה. מה עשה לכם רע אריה בני? את שור מי גול ואת חמור מי לקח? את מי עשק? הראונו נא לפני קהל ועדה, איך לא רעדה היד הרוצחת לבוא עליו מן המארב במחתרת כשודדי-ליל על מדרגות ביתו ולרצחו נפש. מי המה ארבעת הבחורים האלה, שארבו לו מאחורי ביתו וגזלו את נפשו הטהורה? מאין באו ומי שולחיהם? איזו גבורה ו"שליחות לאומית" מילאתם בזה, להתנפל בלילה על איש היושב בתוך עמו שקט ובטוח, ולא עלתה מעולם על דעתו כי יפול בידי בני-יעולה יהודים, על לא עוול בכפו. ואחרי הרצח השפל ברחתם כמנוסת עכברים פחדנים בצעקה: "הצילו! הצילו!" ובמרמה זו הצלתם את נפשותיכם החוטאות. ועוד אתם מתפארים במעשה הרצח. האם באמת חושבים אתם, כי ע"י רצח ושפיכות דמים תתפסו את השלטון בידים?

מדוע שדדתם את חיינו ואת חיי בני הצעיר יחד? את מי הסגיר למלכות, כפי ידיעות שאתם הרביזיוניסטים מפיצים בזה העתון-הכוזבים, די טאט", שקיבלתי חלק ממנו מפולניה? בואו נא ונוכחה. הביאו ראיות והוכחות לדברייכם!

שם בעתונכם מכותמים אתם בשקריכם ובכוזבים את שם בני אריה ז"ל, כאילו היה מלשין והסגיר עולים בלתי-לגליים לידי הממ-לה, ותוך כדי דיבור אתם אומרים כי היה עבד נאמן לסוכנות היהודית. שמע מינה, כי הסוכנות של עם ישראל, המוסד הגבוה ביותר בעמנו, השיא את בני, ובשליחותו הלך והסגיר עולים לידי הממשלה. היש מי שיאמר לכוזב שלכם? ובעלון-הכוזבים הנ"ל מתפארים אתם, כי מילאתם בזה את "צו האומה". אכן, הפכתם את הצו "לא תרצח" — לרצח. ידיכם דמים מלאו!

לב ההורים מתפקע מצער ומיגון לשמע התעללות כזו. מלח אתם זורים על פצעי לבנו. שם בחו"ל יכולים אתם לשקר ולבלבל את זוח ילדי ישראל. כפי שקיבלתי ידיעות מקוברין, ישנם כבר בחורים שלא בושו הגיד בריש-גלי: "לו הייתי בא, הייתי אני